

Ernst Hansen um semjuna:

Avgjørt ein brúklígg avtala

— men nú veldst so um, hvussu hon fer at virka í praksis

— Eg kann bert siga fyri meg, at avtalan, sum varð gjørd mánakvøldið, er avgjørt brúklígg á pappirinum, men nú veldst so

um, hvussu hon fer at virka í praksis.

Hetta sigur Ernst Hansen, bókhaldari á Telefonverkinum í eini viðmerk-

ing til ta semju, sum nú er gjørd í trætni millum hann og stjóran á Telefonverkinum, Sólbjørn Jacobsen.

Ernst Hansen sigur, at tað er eingin loyna, at ein oftani hevur ringar royndir av, at semjur sum á pappirinum siggja góðar út, í veruleikanum eru tørførar at praktisera.

— Ber tað til at flyta alla bókhaldsdeildina oman á Tinghúsvegin, sum ásett í semjuni?

— Tað haldi eg ber til. Har skal ymiskt gerast í sambandinum.

— Men fer hetta ikki at forða tykkum í at gera bókhaldsarbeiðið eins væl og frammanundan?

— Tað haldi eg ikki. Men sjálvandi er hetta ikki tann besta loysnin, tí eitt nú inngjalding frá telefonfelagnum hoyrir til undir avgreiðsludeildini sum er á Hálsi. Hetta fer so at geva nakað av trupulleikum.

— Hvat siga starvsfólkini á bókhaldsdeildini til at flyta oman á Tinghúsvegin?

— Tað man vera í lagi við tí.

— Nú gjørdur tit eina semju mánakvøldið. Metir tú, at Sólbjørn Jacobsen hevur slakað í krøvum sinum?

— Tað vil eg ikki úttala meg um, fyrr enn eg havi

sæð, hvussu skipanin virkar í praksis.

— Men avtalan sigur jú, at tú kanst geva boð til starvsfólkini á bókhaldsdeildini, uttan at tey skula ganga gjøgnum stjóran. Er hetta ikki ein broyting frá tí, sum stjórin upprunaliga kravdi?

— Jú, tað er tað. Eg fekk jú at vita, at eg varð settur frá sum bókhaldari, og at eg kundi fara oman á Tinghúsvegin við ongum, uttan at hava starvsfólk ella bókhald við mær. Nú koma so øll við mær, og eg skal ikki geva boð hvørki gjøgnum stjóran ella Hans Christensen.

— Hvar er tin støða til Hans Christensen, nú semjan er gjørd.

— Hann er ikki min yvirmaður og eg skal ikki geva boð gjøgnum hann heldur. Eg veit annars ikki rættiliga, hvar hann er í okkara organistatiónskipan.

— Metir tú hesa semjuna sum ein sigur fyri Starvsmannafelagið?

— Tað geri eg. Men ein hevði helst ikki verið komin til eitt slíkt úrslit, uttan at felagið hevði fingið so stóra undirtøku frá øðrum fakfeløgum,

einstaklingum o.s.

— Tú heldur sostatt, at undirtøkan tit hava fingið frá øðrum, hevur havt stóran týðning fyri úrslitið?

— Ja, so avgjørt. Hetta sigur einum og lærir fakfeløg, at tað lenar seg at standa saman, og at ein ikki eigur at siga ja og amen til eitthvørt hugskot, um tað so kemur frá einum stjóra ella øðrum, sum verður tveitt út uttan at hugsað er um fylgjurnar av tí.

— Nú hevur verið frammi í tjakinum, at fekt tú ikki eitt úrslit, sum tú kundi góðtaka og saman við Starvsmannafelagnum, so fór hetta at fáa avleiðingar fyri limaskap tín í Javnaðarflokkinum. Tú hevur sum er tikið teg úr flokkinum, men nú er so eitt úrslit, sum tú ert nøgdur við. Hvat hevur tað so at týða fyri tilknýti titt til Javnaðarflokkin?

— Handa spurningin fari eg ikki at svara uppá, fyrr enn eg havi sæð, hvussu henda nýggja skipanin virkar. Tað vil so tíðin visa, endar Ernst Hansen.

jan

Atli Dam lögmaður:

Nú ræður um at finna eitt arbeiðslag

— sum kann brúkast av báðum pørtum. At tala um vinning ella tap í hesi semju er heilt fullkomiliga uttan týðning sigur Atli Dam, lögmaður í eini viðmerking til ta semju, sum varð gjørd millum partarnar í trætni á Telefonverkinum mánakvøldið. Vit spurdu fyrst lögmann:

— Nú fekt so ein semja í lag. Er tað tú sjálvur, sum hevur tikið stig til hesa semjuna?

— Tað kann ein nokk siga. Eg hevði varhugan av, at nevndin, sum varð sett við umboðum fyri Starvsmannafelagið og landsstýrið, hevði tørført við at koma til eitt úrslit og at máli var komið hartil, at fylgjan av tí bleiv, at tað skuldi víðari til ein gerðarrætt.

Gerðarrættur
seinasta loysn

Hóast ein gerðarrættur kann vera uppá sitt pláss í

mongum ferum, so eigur henda loysn altíð at vera tann seinasta, ið nýtt verður og helt eg tí, at tað var vert at royna eina

semju millum partarnar. Tað visti seg so, at møguleiki var fyri eini semju.

— Men hvussu bar tað til, at tit kundu rekka eini semju nú, tá hetta ikki kundi gerast fyrr?

— Tað er ein sannroynd, sum ein ger so oftani, tá tvístøða er — eitt nú verfall — at tað skal tíð til at mikja víðurskiptini, áðrenn grundarlag er fyri semju, og tann neyðuga tíðin hevði verið nýtt nú.

— Eitt er so ein avtala á pappirinum, annað er, hvussu hon kann virka í praksis. Haldi partarnir, at hon fer at virka í praksis eisini?

— Eg rokni við, at ein

avtla, sum báðir partar hava skrivað undir, mugu vit rokna við fer at halda, og at partarnir í tí praktisku tilrættaleggjngini av arbeiðinum fara at gera sær ómak fyri at fáa hetta at virka.

— Verður henda avtala at merkja eina meirútreiðslu fyri Telefonverkið?

— Tað dugi eg ikki at meta um, men í fyrstu syftu sær tað ikki soleiðis út. Tí tey starvsfólk, sum skulu setast aftrat, verða sett sum fylgja av tí tørv, sum tær nýggju funktiónirnar víðvikjandi tilrættaleggjng og útbýgging bera í sær.

Tað verður bert sett meira fólk so vitt eg havi skilt, so hvørt sum hesin tørvur ger tað neyðugt.

Vinnari — tapari

— Hvar stjórin á Telefonverkinum við hesi semju fingið boð um at taka fleiri av krøvum sinum aftur?

— Eg haldi ikki, at telefonverkstjórin hevur fingið nokur serstøk boð framum nakran annan. Báðir partar í málinum hava sjálvsagt fingið at vita frá landsstýrinum, at teir hava skyldu til at samarbeiða. Og tað hava báðir partar tikið til eftirtektar.

— T.v.s. at báðir partar hava slakað í sinum krøvum?

— Eg haldi tað er uttan týðning at tosa um slaking ella ikki slaking. Tað ræður um at finna eitt

arbeiðslag, sum kann brúkast av báðum pørtum.

Tað, sum er hent, er, at bókhaldarin flytur sum upprunaliga ætlað og tað, sum sæð við Starvsmannafelagsins eygum er komið uppá pláss, við tað at tann tørvandi fastleggjngin av tí partinum av arbeiðinum sum skuldi flyta, nú er greið.

So at tala um vinning ella tap í hesum føri er fullkomiliga uttan týðning.

Ikki politiskt mál

— Nú hevur verið frammi í fjølmiðlunum, at hetta málið fer at skaða Javnaðarflokkin. Hvar tað vigið tungt, nú tit fingi eina semju?

— Eg havi alla tíðina sagt, at hetta málið ikki var eitt politiskt mál. Tað snúði seg um ein stjóra og ein starvsmann. Tí metti eg, at royndir at gera tað til eitt innanflokksmál í Javnaðarflokkinum vóru ósakligar.

Eg hevði sum lögmaður einans skyldu til at siggja

tað sum eitt mál um arbeiðsviðurskiptini á einum almennum stovni, sum skuldi greiðast á stovnum og møguliga millum landsstýrið og Starvsmannafelagið.

Eg dugi ikki at siggja, at hetta mál skal hava ein serliga týðning fyri víðurskiptini millum Javnaðarflokkin og fakfelagsrørsluna.

— Tað er einki dulsmál, at tú sum lögmaður hevur verið skuldsettur fyri at hava vent fakfelag bakið í hesi trætu?

— Um so er, so er tað at harmast um, at fólk við tørvandi innliti um málið, kundu hugsað sær.

Eg hugsi, at fakfelagini øll sum eitt og kanska serliga Starvsmannafelagið kann vátta, at eg í mínum samstarvi við tey altíð havi roynt at gera rætt og skjál, og í einum slikum máli ber nú einaferð ikki til at loysa knútin eftir, hvar ein hevur sin samhuga ella øvugt. Ein má loysa tað sum ein metir er at gera rætt og skjál, endar Atli Dam.

jan

TFL-stjórin ongu viðmerking

Vit hava biðið stjóran á Telefonverkinum um eina viðmerking til ta semju, sum er gjørd, men hann sigur, at hann onga viðmerking hevur í løtuni.